

ako ne pred, pa prihodnji veliki pondeljek besedo, ktere dohodek se obrne v isti namen; in 4. naj se povabijo vse slovenske čitalnice, da bi dale vsaka po eno besedo, ktere dohodek bi bil namenjen južno-slavenskem vseučilišču. Vsi ti nasvetje bili so z navdušenimi dobrokllici potrjeni.

Tako je naš vrli „Sokol“ začetek storil, v podporo izobrazilnega zavoda, ktere ga potrebo vsi južni Slaveni tako živo čutimo, za ktere ga se naši južni bratje že toliko let, ali žali Bog dozdej še zmirom brez vspeha poganjajo. Dragi Slovenci, udeležimo se vsi po svoji moči tega blagega, za nas vse južne Slavene toliko važnega početja. Pokažimo djansko, da imamo srce za dušni napredek slavenskega juga. Saj novčiči, ki jih tje kaj vložimo, za nas ne bodo zgubljeni, temveč bodo donašali tudi nam obilne obresti. In morebiti se po našem djanji tudi vlada opomni, da bi za narode, ki so za Avstrijo toliko stoletij zvesto stražili in kri prelivali, imela vsaj že enkrat kaj storiti.

Dopisi.

Od Save 10. nov. ⊕ (Konec.) — Ker sem že gori napomenil politiško pitanje, to je, razmere naše zemlje z Magjari, naj še napomenim razpravo, ki smo jo uni čas brali, ali je danes že mogoče in shodno, da se Slovenci združijo s Hrvati. Ko je „Slovenec“ prinesel zasebni sestavek, ki so ga nemški centralistični listi zgrabili za „slovenski program“, zapeklo nas je koj tukajšnje Slovenci, ker smo dobro znali, da bodo Hrvati ga odbili, ker med nekterimi praktičnimi rečmi je veliko nepraktičnih misli. Nepraktično nam je tukaj to, kar se koj ali tudi v kratkem ne dá izpeljati, in „Pozor“ nam je naravnost rekel, da Hrvati še imajo opravila z Magjari, s kterimi so v zvezi že toliko in toliko stoletij; v broji 287. pravi, da se še danes ne vé, v kaki obliki se bodo Hrvati pogodili z Magjari. Dokler pa to pitanje ni odločeno, ne more se kaj več reči o kaki zvezi s Slovenci. Recimo tedaj obestrano, kar „Pozor“ pravi v broji 289. samo enostrano za Slovence, da se Slovenci in Hrvati ne bodo in ne morejo zediniti, dokler eni in drugi do kraja ne pridejo z dosedanjimi vezami in politiškiimi združniki, to je, Slovenci z Nemci, Hrvati z Magjari. To niso reči, kterim se čez eno noč že pride do kraja; Hrvati so leta 1848. do krvi se svadili z Magjari, in vendar sedaj, to je, 18 let pozneje vidimo, da ne pričakujejo samo kmetje, ampak tudi en del naših izobražencev dobro in srečno prihodnost le od une strani Drave in Mure. Kmetje na pr. pri nas mislijo, da bode jim pod Magjari veliko bolje, ker je pred l. 1848. vse bilo bolji kup, imeli so prosto sadbo tobaka itd.; še enkrat morajo to skusiti, in če ne bo izpadlo po volji, začeli bodo misliti na drugo stran. — Tako so stare zveze še zelo životne. Kar pa velja za Hrvaško, to se tudi na zapadni strani Sotle na enkrat ne dá prevrniti; tudi tam je treba naravnega razvitka. — Take misli in tako pot radi bi mi razumeli v besedi „program.“ Če pa kdo idealom, ki se bodo morebiti za dvajset let še le mogli razvijati, hoče dati ime „program“, „široko mu polje!“; vsaj je vsak jezik manje više subjektiven. Toliko pa naj še vendar tukaj dodam, da za razvitek tega pitanja, o kterem Vam te vrstice pišem, ima ravno hrvaški sabor veliko veljavo; na njegove sklepe gotovo gleda vsak le nekaj omikan Slovenec. Ker še tedaj to pitanje nikakor ni dognano do zrelosti, imajo Slovenci tem svetejšo dolžnost, da na narodno-književnem polji delajo, kolikor je le mogoče, da se narod okrepi na duševnem polji. In v tem oziru nam je med drugim tudi delovanje društva sv. Mohora neprecenljivo in zlata vredno, ker omikalne klice nosi

v kmetijsko stališče, kteremu „Novice“ že čez 20 let obračajo največi svoj trud in, ponosno lahko rečejo, z velikim vspehom. In ker je narodu treba duha, naj nam je srčno tudi pozdravljeno delovanje slovenske Matice, ker ima narodu pomagati do mož v narodnem duhu više izurjenih, ki bodo v svojem času narodu kazali pot, po kteri ima stopati. V tem oziru ni samo moja misel, marveč gotovo tudi vsacega domoljuba, da je Matica pozvana v to, da odgojuje literarne sile vsake vrste, ktere bi vsaki čas pripravljene bile, da duševno delajo za narod. Ni vsakemu časa, in nekterim morebiti tudi ni duševnih sil, da velika dela pišejo; eni in drugi pa bi vendar radi narodu stregli v manjih ali večih sestavkih. Al ker vemo, da se našega delovanja mnogi bogataši ogibljejo, zato ni zahtevati, da bi literat za prazno delal; treba mu živeti, treba mu vsakovrstnih knjig. Te dni doživel sem ravno, kako je nek znan literat prosil posojila za drva, da mu je tako mogoče dovršiti knjižico, ki mu se že tiska. Vendar naj nihče ne misli, da samo nam Slovincem ali Slovanom je tako bridka osoda; ne, ne! Ozrimo se le v pretekle čase, pa vidimo, kako se je nemškimi, francozkimi in drugim pisateljem godilo. Tolažimo se z drugimi narodi, pa napredujmo kolikor mogoče! — Nadjamo se, da k veliki svetkovini Zrinjskega, ki se bode obhajala 24., 25. in 26. dne t. m., pride tudi Slovencev k nam v Zagreb. Dobro došli!

V Kastvu 11. nov. A. M. — Odkar je vrela borba med starim Kastvom in mladim Volovskim, niste drage nam „Novice“ prinesle nobenega dopisa več iz našega kraja. Res, da mi še žolc kipí, ako se spominjam dopisov v 13. in 15. listu, ki so nanesti toliko zvitega in zavitega za Volovsko proti Kastvu, kolikor ga le tujec nanesti more, kteremu je vse od kraja neznano; al mislim si: Oče odpusti jim, saj ne vejo, kaj delajo! Istran pravi: „svako prase rije mrkvu za-se“, naš Primorec pa: „svaki vodi vodu na svoj jaz“, in v tem smislu najbolje je bilo, da protivni stranki nismo odgovarjali dalje. Danes naj Vam povem, da nam je visoka vlada poslala za okrajnega poglavarja moža pravega značaja, bistro glave in neutrudljive delavnosti. Protivna stranka sicer pravi, da „vsaka nova metla dobro mete“, al lastnosti novega predstojnika so nam porok, da oni pregovor nikakoršne ne bo imel veljave o njem. — Da Lahonov tudi v naših krajih ne manjka, ki mislijo, da je laška zemlja, kjer koli so nekteri ljudje, kteri laški kramljajo, tega ni treba na dolgo in široko dopovedovati. Že leta 1848. so Lahoni zavolj talijanskega jezika po naših brdih rogovilili in kmete tako motili, da je drug družega pisano gledal, pa oba nista vedela, zakaj? Že takrat sem pisal v tržaške novine „il Diavoleto“, da različni narodi na meji so zlevni kakor barve v mavrici, da ni lahko med njimi natančne meje potegniti, da je tedaj le bratovska ravnopravnost tisto sredstvo, ktero pomiri vsacega, ker dá vsacemu, kar je njegovega in kar je Slovincu ravno tako sveto in drago kakor Lahu. Al Lahoni žalibog! še dandanes blodijo, da bode most nad jadranskim morjem do Jakina ali do Ravene kmalu gotov; Laška, ker že svoji nogi k Mletaku tišči, da bode na Goriškem imela svoj trebuh, tukaj pri nas svoja pleča, glavo si pa sanjajo (kakor tudi laški sosede Rečani) da bo imela na Magjarskem, nas pa da bojo pogoltnili! Dober tek tacemu želodcu! Mi pa (ker Trst je že, in znabiti da tudi vprihodnje ostane „reichsunmittelbar“) nepreplašeni pomikujemo se počasi nazaj k naši historični sredini Ljubljani, da nam ondi oživi ranjki „lontoh“, da bomo tako trdnejši steber našemu cesarstvu, in mogočnejši kos avstrijske edinosti. Goričani! — vi ste začeli srečno, hajd srčno naprej k sredini! — (naših

Korošcev in Štajarcev ne bode Bog pozabil!) popustite enmalo svojo furlanščino, mi popuščamo laščino, Kranjci so že davnej popustili „kranjsko špraho“ in se bližajo počasi južnemu narečju, hajd k sredini! — Narodnost in enakopravnost naj ne bode več copernice na jugu, da je preplašen sever pisano gleda, se križa, in je z blagoslovljeno vodo škropí! hajd k sredini, da kaj opravimo, predno naš nebeški generalissimus komandira na uni svet! „Osservatore“ (tržaške novine) in njegov dopisnik iz Dunaja nam vsaki dan jasnejše kažeta, da visoka vlada za nas dobro misli; podpirajmo jo tedaj „viribus unitis!“

Iz Ptuja. (Iz čitalnice.) V nedeljo 25. t. m. — sv. Katarine dan — bode v tukajšnji čitalnici velika „beseda“ z glediščem, petjem, plesom in tombolo. Dohodki so namenjeni mestni bolnišnici, glediščina igra je „Črni Peter.“ Začetek ob 8. uri zvečer. — Slavni gosp. Oroslov Čaf pa vsako sredo ob 8. uri zvečer — začeni od 14. t. m. — predava nauk slovenskega jezika.

V imenu odbora ptujske čitalnice.

Maribor 18. listopada. — Pri besedi dne 25. t. m. se bode tudi igrala glediščina igra „Črni Peter“, ki jo je poslovenil naše čitalnice član gosp. dr. Matija Prelog; gotovo ne bode žal našim vnanjim udom, če je tudi pridejo gledat. — Opravilni odbor za Šlomšekov spominek je povabil gospinjsko društvo, da v Mariboru pri častilcih slavnega ranjcega pobira doneske za spominek; sred meseca prosenca bo se pomnoženi odbor sklical, da se ostale priprave za stavbo določijo.

V Senožečah 12. listop. S. — Iz včerajšnje javne občinske seje naj Vam to poročam, da na zahtevanje sl. deželnega odbora od 26. dne u. m., da naša županija dá svoje mnenje zastran prenarodbe deželnega in volitvenega reda vojvodine kranjske na znanje, se je zato 4. dan t. m. izvolil odsek 3 gospodov in v očitni seji 11. dan t. m. se je njihov predmet enoglasno sprejel, ker se strinja (z malimi dostavki) popolnoma s predlogom poslanca gosp. dr. Coste v kranjskem deželnem zboru od 27. prosenca t. l. — V prihodnje bi bilo želeli, da bi sleherna soseska dobivala saj po en iztis stenografičnih spisov deželnega zbora v svojem jeziku, kajti vsakemu omikanemu sosesčanu je na tem ležeče, da izve in zna, kako in kaj poslanci v deželnem zboru deželi na korist govore, ako se že ne misli posnemati bližnjih sosedov Korošcev, kateri so v gospodarstvenem oziru tako varčni, da ne tiskajo hitropisnih spisov ne v nemškem, ne v slovenskem jeziku. *) — Koliko malo upljiva da ima nemščina na naš narod, razvidi se jasno tudi iz tega, da pri nas na kmetih se ne nahaja ne en naročnik na kateri koli nemšk časnik, slovenskih listov tedenskih in polmesečnih pa v našo faro dohaja 29 iztisov. Vsako umno ljudstvo hrepeni po narodni omiki. — Vaš dopisnik v poslednjem listu je pozabil povedati, da v štacuni g. A. Delak-a se prodaja črna ali rujava (živinska) sol, že dolgo časa, po 2 solda funt. Reveži so sploh živinsko sol prekuhovali, in jo potem za domače potrebe rabili, pa ni dolgo tega, kar je naša c. k. okrajna gosposka dala klicati, da se ne sme več tako delati, sicer bo tiste, ki tako ravnajo, kazni zadela. Premožni gospodarji pa dajejo belo (kuhinjsko) sol tudi živini, ker pravijo, da se mleko po črni soli pokvari. **) Iz držav-

nopisnih (statističnih) izkazkov se razvidi, da v poslednjih letih se je kuhinske soli dosti manj prodalo nego poprej; treba bi bilo, da bi modra vlada ceno bele (kuhinjske) soli blizo do polovice znižala, kajti v nobenem delu svetá ni kuhinjska sol tako draga kakor pri nas, in v nobeni državi menda se je toliko ne pridela kakor v našem cesarstvu. Nekteri trdijo, da bi državnemu zakladu in narodarstvu posebno koristilo več, ako bi se vzdignila samoprodaja (monopol) soli in duhana.

Iz Stražiša blizo Kranja. = „Novice“ žalibog! večkrat naznanjajo nesrečo po ognji; al tako grozne, kakor je v saboto ponoči tukaj bila, ni je še bilo. Ob dveh je začelo v neki bajti pod Št. Petrom goréti, ob treh pa je nad 100 hiš in družih poslopij bilo šuta in pepél. Silna sapa je pihala z Gorenskega, in zato je plamen od poslopja do poslopja, večidel se slamo kritega, segal tako hitro, da vse je bila ena, nepretrgana ognjena rajda. Pomoči ni bilo nobene mogoče, ker v enem hipu je bilo vse v požaru; zgorélo je ljudem vse vse do kraja, razun tega, kar so v naglici čez život svoj vrgli, da so se oblekli. Tudi en otrok in dva moža sta zgorela; veliko jih je osmojenih, in ravno tako tudi živine. Mnogo med njimi je že samo ob sebi ubozih sitarjev. Popolnoma berači so zdaj brez živeža, brez obleke, brez stanovanja — in to vse ob mrzli zimi. Bog pomagaj! Dobrotljivi sosede so potaknili reveže po svojih hišah. „Novice“, ki ste že tolikrat prosile pomoči pogorelcem, prosite je še za siromake Stražišane, kajti verjemite mi, da Stražiše po grozovitem požaru je zdaj pravo stražiše! *)

Iz Kranja. — Da so narodne čitalnice tudi pomočnice o revah, pokazale so to večkrat. To ljudomilo načelo vodi tudi našo čitalnico, ktera je sklenila, da prihodnjo nedeljo, 25. dne t. m., pogorelcem Stražišanom na pomoč napravi veselico s tombolo. Vhod bo vsacemu prost, kdor plača 20 krajc., tombola pa, upamo, da bode tudi precej donesla.

Iz Ljubljane. V poslednji seji mestnega odbora so bile sledeče reči sklenjene: **) Gosp. odbornik dr. Schöppl je bil po predlogu magistratnega zbora, o katerem je poročal župan dr. Costa, za veliko hvale vredno delavnost v mestnem zboru enoglasno za mestjana izvoljen, — ljubljanska občina naj obdrži svojo dosedanje občinsko postavo, — ker si štacunarji po svojih lastnih doneskih napravijo štacunarsko stražo, dodá mesto vsaki mesec tej potrebni napravi 6 gold. 34 kr., in ti čuvaji naj sabljo imajo, — nujni predlog, ki ga je v slovenskem jeziku stavil odbornik dr. Toman: „naj mestni odbor pošlje po šolskem odseku hitro izdelano prošnjo do deželnega zbora za vresničenje dr. Bleiweisovega šolskega predloga v poslednjem deželnem zboru“ je bil z veliko večino sprejet, — gledé na obširna policijska opravila, ki jih edini magistratni komisar Svetec ne zmore, je bilo po izstopu

ne tega ali kakošne druge tvarine v živinski soli toliko, da bi kaj izdala! Namen je le, da se taka sol ne rabi za kuhinjo. Sicer pa smo tudi mi še zmiraj te misli, naj bi vlada tako dober kup dajala navadno sol domačim ljudem kakor jo prodaja na tuje, pa se je bo prodalo veliko več državni kasi na korist, pa tudi na dobro ljudem. Saj je mili Bog naredil celo morje soli; čemu tedaj predrago prodajati dar božji! Človek in živina potrebuje ta soli; potrebna jima je za zdravje pa tudi za boljo telesno izrejo. Ako si država napravi po soli zdrav in krepák človešk rod in močno in bolje rejeno zdravo živino, saj je to naposled le državi na korist. Ako je vlada znižala pisemske marke na pol in dve tretjini, pa v nekoliko letih vendar ne bo nič škode trpela, zakaj ne bi znižala tudi soli, ki je svetu toliko potrebna? Vred.

*) Naj dá, kdor le kaj more; nesreča je res strašna! Tudi „Novice“ prejemajo rađe darove. Vred.

**) Manjka nam danes prostora za obširniši popis. Vred.

*) To je pomota. Celovški zbor daje stenogr. spise v nemškem jeziku na svetlo. Ako se ne motimo, je edini galiciški zbor, ki ne razgláša popolnoma obravnav zborovih. Vred.

**) To je le misel, pa ne resnica. Ako med 98 funtov soli pomešamo 2 funta ogla in encijana ali kake druge nedolžne pritiline, vendar ne more to nikakoršne kvare imeti do mleka. Oglje in encijan še želodcu dobro teknetá, pa saj ni ne unega,

g. Hofbauerja prazno ostalo mesto magistratnega koncipienta g. Peroni, bivšemu uradniku ces. policije ljubljanske, sedaj dunajske, podeljeno, — ker tudi od občine ljubljanske deželni odbor izvedeti želi mnenje o volilnem redu deželnega zbora, je župan dr. Costa poročal v imenu dotičnega odseka in nasvetoval: naj mestni zbor deželnemu odboru razodene svoje mnenje in želje o tem, da se pomnoži število poslancev, naj poslanstvo traja le 3 leta, naj poslanci sami kakor nekdanj volijo deželnega poglavarja, naj se kranjski deželi brez pritrdbe njenih zastopnikov odtrgani kraji na Primorskem zopet povrnejo in združijo v eno celoto ali naj se to, kar je zgodovinsko pod imenom ilirskega kraljestva, zloži v eno upravno in zborovo teló, — naj se vsled oktoberske diplome autonomii deželni dá, kar ji gré, kakor šolske in upravne reči, — naj mesto ljubljansko, katero šteje čez 20.000 stanovnikov in plača direktnega davka 280.000 gold., voli 4 poslance v deželni zbor namestu dveh, — naj tudi volilci 3. razreda ne bodo izključeni od pravice poslance voliti v deželni zbor, — naj se namestu s 30 leti že prične volilna pravica popred za dež. poslanstvo itd. Obširne razprave so bile o nekterih točkah, in najboljše tista, o kateri je dr. Toman z gorko besedo zagovarjal veljavo oktoberske diplome. Naposled so obveljali vsi gori naštet predlogi. — Poslednja obravnava bila je o cesarskem magacinu na Bregu, ki ga vlada prodá in ktere ga naj po nasvetu županovem kupi mesto. Dr. Costa je jasno dokazal, kaj je po pravici mestnega in kaj cesarskega, in je nasvetoval, naj mestni odbor ponudi vladi za to starino 2000 gold. Predlog ta je bil enoglasno sprejet. Konec seje ob 8½ uri, čeravno je izostalo še več predmetov, današnji seji namenjenih.

— Gosp. prof. Smolej, dozda namestni ravnatelj ljubljanske gimnazije, je po ces. sklepu od 15. t. m. izvoljen za pravega ravnatelja.

— 3. decembra bode volitev deželnih poslancev izmed grajščakov.

— Prošnja kupčijske zbornice je vslišana: v Kranji se napravi telegrafski ured.

— Na vprašanja, ki so nam došla: kako to, da se „Valenštajn“ ne dobiva pri nobenem bukvarju, da si tudi ga so slovenski časniki že zdavno naznanili, nam ne ostaja drugega, kakor da tudi mi vprašamo: kje se dobiva?

— Prečastiti gosp. fajmošter Pec iz Goričice je v nedeljo v tukajšnji bolnišnici umrl, ko je več časa hudo bolehal za rakom, po katerem se je hipoma kri spridila (akute Pyaemie). Če tudi je bila, kakor je sekcija 19. dne t. m. kazala, operacija po dr. Fuks-u mojstersko izpeljana, vendar se ni moglo življenje oteti častitemu gospodu.

— (Priporočila.) Bralcem Slovanom priljubljenega nemškega časnika „Zukunft“ naznanjamo, da je nevtrudljivo vredništvo skrbelo zato, da bo zaporedoma dobivalo dopise o vseh važnejših dogodbah deželnih zborov v Pragi, Brni, Peštu, Zagrebu, Ljubljani, Gradcu, Celovcu in Levovu, kakor že dosihmal marljivo donaša izvestja iz jutrovih dežel. V podlisteku donaša znanstvene, slovstvene, narodopisne stavke itd. Cena ji je za četrto leta 4 gold., za mesec dni 1 gold. 40 kr. Vsaki dan se more na novo naročiti, kdor želi prejemati v poštenem slovanskem duhu vredovano „Zukunft.“ — „Slovenec“ začne prihodnji mesec trikrat na teden izhajati. Kdor ga želi vnovič prejemati, naj pošlje za mesec december 90 kr. —

Kakor slišimo, bo prihodnje leto „Glasnik“ v Celovcu trikrat na mesec izhajal.

— (Naznanilo.) Za prihodnjo nedeljo napovedanega plesa v čitalnici ne bode.

— Naznanja se nam, da snopič slovenskih pesem, ki jih je zložil nadepolni mladeneč Anton Kuček, ki je prerane smrti 14. dne t. m. umrl, bojo izdali nekateri prijatelji njegovi.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

V pondeljek so se začeli po vsem cesarstvu deželni zbori. Važen čas je tedaj nastopil, da si tudi se govori, da bodo sedanji zbori le kratki, ker je njih dôba s prihodnjim letom pri kraji. Velike in za Avstrijo odločilne važnosti bota pa na vsaki način zbor ogerski in hrvaški. Ravnokar nam je telegraf prinesel kraljev odpis (reskript), ki ga je iz Dunaja prejel ogerski zbor. Cesarjevo pismo povdarja pred vsem poravnavo zveze posamnih dežel avstrijskih in to, da se zopet ustanovi samoupravno pravo Ogerske; dalje pa pravi, da vsem deželam skupne reči morajo ostati: „vojska (armada), colstvo, neposredni davki, državne samoprodaje (monopoli), državni dolgovi in kreditstvo. Ako so v to udá ogerski zbor, potem še le dobi svoje odgovorno ministerstvo; odgovornost vlade pa ne bode samo za Ogersko, temuč za vse avstrijske dežele moč zadobila.“ Ako s temi vladnimi zahtevami primerjamo to, kar smo zadnji čas brali o namerah mogočne zborove stranke, malo je upanja, da se zbor udá v to. In zato bodo obravnave ogerskega zbora pomenljive. — Kakošen kraljev odpis je prejel hrvaški zbor, ni nam danes še znano; zelo radovedni ga pričakujemo. Vsem družim zborom je bilo pa naznanjeno cesarjevo pismo, po vojski izročeno državnemu ministerstvu; praški, moravski in goriški zbor sta ga sprejela kakor kranjski brez adrese; dunajski in štajarski bota pa odgovor v adresi dala, v kateri bota brž ko ne pela zastarelo pesem po oživljenji pokojnega reichsratha. — Dvorna kancelarija hrvaška je prosila svetlega srbskega patriarha Maširevića, naj ji pošlje sklepe narodne skupščine srbske, da jih predloži zagrebškemu zboru kot kraljeve predloge. Važno! — Minister Beust je izvoljen tudi minister cesarske hiše. — Ministerstvo pravosodja je izdalo spomenico, v kateri naznanja preuredbe v sodništvu; al žalibog, da o porotah in drugih preuredbah celó molči spomenica. — Cesar Ferdinand je velikodušno daroval 15.000 gld. za uboge kraje na Českem po letošnji vojski. — Mestni zbor zagrebški je daroval 50.000 gld. za vseučilišče jugoslavensko. — „Il. Primorjan“ piše, da laški časniki rastejo v Trstu iz zemlje kakor gobe po dežji. Saj po papirji tedaj mora Trst lašk biti! — Francozka armada ima do 15. dne prihodnjega meseca zapustiti papeževe dežele. Kaj počno sv. Oče potem, nihče ne vé; eni pravijo, da gré na angleški otok Malta, drugi na Majorko; pravega nihče ne vé. Republikanec Mazzini hujska Talijane s tem, da jim kliče na srce: „iz Venetek je le majhen korak v Rim.“

Kursi na Dunaji 20. novembra.

5% metaliki 59 fl. 70 kr. Ažijo srebra 126 fl. — kr.
Narodno posojilo 66 fl. 80 kr. Cekini 6 fl. 6 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 17. novembra 1866.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 20. — banaške 6 fl. 87. — turšice 3 fl. 97. — soršice 4 fl. 80. — reži 3 fl. 90. — ječmena 2 fl. 60. — prosa 2 fl. 50. — ajde 3 fl. 30. — oves 1 fl. 80.